

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823219208
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3823219208.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Danko Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. E. XXX/X, XXX XX F., žalovaný Slovenská televízia a rozhlas, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava – Mestská časť Karlova Ves, IČO: 56 398 255, o vzájomnej žalobe žalobcu o zaplatenie 167,04 eur a o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, takto

rozhodol:

- I. Vzájomnú žalobu žalobcu o zaplatenie 167,04 eur z a m i e t a .
- II. Vzájomnú žalobu žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur z a m i e t a .
- III. Žalovanému n e p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, ako žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza č. 10C 48/2022 proti A. B., nar. X.X.XXXX ako žalovanému, sa domáhal zaplatenia sumy 72,68 eur (z toho istina 55,68 eur a pokuta 17,- eur) a úhrady poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 2,10 eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je verejnoprávnou inštitúciou zriadenou na základe zák. č. 532/2010 Z.z.. Je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zák. č. 340/2012 Z.z.. Žalovaný je zo zákona podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z. platiteľom úhrady za služby verejnosti (ďalej len „úhrada“) vo výške 4,64 eur podľa § 6 ods. 1 zák. č. 340/2012 Z.z., s periodicitou platenia úhrad: mesačná. Kontrolou zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby nezaplatil úhradu za kontrolované obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2011. Výzvou zo dňa 12.4.2022 ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, avšak bezvýsledne. Dlh žalovaného predstavuje sumu 55,68 eur, ktorá pozostáva z 12 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období (od 1.1.2010 do 31.12.2011), z pokuty 17,- eur (§ 10 zák. č. 340/2012 Z.z.) a zo zaplatených poštových sadziieb 2,10 eur.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 10C 48/2022-16 zo dňa 27.12.2022, proti ktorému podal odpor A. B., ako žalovaný. Odpor odôvodnil tým, že žalobca Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, okrem toho, že citoval zákon, nepredložil žiadny dôkaz o povinnosti platiť úhradu za služby verejnosti. V predmetnom období nebol odberateľom elektriny v odbernom mieste pre spotrebu v byte. V odpore ďalej uviedol: „Po tretie žiadam súd, aby žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava (ďalej len RTVS) zaviazal, aby mi vrátil všetky poplatky od 1.1.2020 doposiaľ, čo činí do dnešného dňa 36 krát 4,64 eur = 167,04 eur, lebo RTVS má podľa zákona povinnosť informovať pravdivo a objektívne“. Počas covid obdobia RTVS zavádzal, klamal a šíril poplašné správy. Medzi zomrelých na Covid-19 zahrnul aj tých, ktorí zomreli na inú chorobu, avšak trpeli uvedeným ochorením. Testy pritom

nepreukázali, či je to Covid-19 alebo chrípka. Tiež neinformoval o Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, že karanténne opatrenia boli v rozpore s ústavou a ani o tom, že ochranné rúška a respirátory nezabraňujú šíreniu ochorenia Covid-19, či o tom, že podľa stanoviska Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 29.9.2020 (prezentovanom JUDr. Eleonórou Černou), v právomoci Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky nie je vydávať vyhlášky. Tiež neinformoval, že vyhláškou nie je možné obmedziť základné ľudské práva a slobody, ignoroval i predvolebné besedy, keď nepozval niektorých kandidátov do samosprávnych orgánov, čím porušil Ústavu Slovenskej republiky. Od roku 2014 pravdivo neinformoval, čo sa deje na Ukrajine, falošné správy podsúva aj naďalej. Od roku 2016 nesleduje televízne programy. Je preto v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, aby platil za niečo, čo nevyužíva. Ak si RTVS uplatňovala úhrady za to, čo nevyužíva, je to v rozpore s dobrými mravmi a bezdôvodným obohatením.

4. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10C 48/2022-38 zo dňa 13.3.2023 vyzval A. B. ako žalovaného, aby doplnil podanie zo dňa 10.1.2023 tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti pod písm. a) až e).

5. A. B., ako žalovaný z konania č. 10C 48/2022, podanie zo dňa 10.1.2023 doplnil dňa 26.3.2023. Z obsahu podania vyplýva, že svojím dispozičným úkonom, a to vzájomnou žalobou si proti Rozhlasu a televízii Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, ako žalobcovi z uvedeného konania uplatňuje nárok o zaplatenie sumy 167,04 eur, titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že Slovenská pošta, a.s. odmietla akceptovať jeho žiadosť o zrušenie koncesionárskych poplatkov (úhrada za služby poskytované verejnosti), pretože platí zálohové platby za dodávku elektriny v domácnosti. Služby verejnosti v oblasti televízneho a rozhlasového vysielania nevyužíva približne po dobu šiestich rokov. Platenie koncesionárskych poplatkov (úhrada za služby poskytované verejnosti) je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na ustanovenie § 3, § 39, § 424 Občianskeho zákonníka s tým, že ako môže niekto žiadať úhradu za služby, ktoré nedodáva, a on o služby už viac ako šesť rokov nemá záujem. Od roku 2014 nevidel, že by v správach boli poskytované informácie o tom, čo sa až do roku 2022 dialo na Ukrajine. Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 musí preukázať, že využíva ich služby poskytované verejnosti. Poukázal na vyjadrenie prof. MUDr. Vladimíra Oleára, CSc., pre účely konania na Okresnej prokuratúre Banská Bystrica č. k. 4Pn 107/21/6601-27 a na Okresnej prokuratúre Ružomberok č. k. Pv 590/20/5508-15.

6. V podaní zo dňa 13.4.2023 Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, ako žalobca z konania č. 10C 48/2022 poukázal na § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z., podľa ktorého platiteľ úhrady je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Uviedol, že v zmysle § 9 ods. 1 uvedeného zákona je povinný viesť evidenciu platiteľov úhrad. Údaje o platiteľoch do tejto evidencie mu poskytujú subjekty, ktorým táto povinnosť priamo z § 9 vyplýva, a to najmä dodávatelia elektriny, prevádzkovatelia distribučnej siete a Sociálna poisťovňa. Nemôže vychádzať z iných skutočností, keďže uvedený zákon mu nedáva iné možnosti, ako údaje o platiteľoch (osobách povinných platiť úhrady, t. j. aj žalovanú sumu) získať. Evidencia platiteľov je vzhľadom na enormný počet platiteľov (cca 1,37 milióna platiteľov) vedená v elektronickej podobe. Poskytovanie súčinnosti zo strany dodávateľa elektrickej energie prebieha tak, že ho požiada o poskytnutie databázy fyzických osôb, ktoré sú koncovými odberateľmi elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Z tejto databázy zistil, že žalovaný je pod VS: 9088736681 odberateľom elektrickej energie na odbernom mieste: C. D. X, F.. Teda spĺňa definíciu platiteľa podľa § 3 písm. a/ uvedeného zákona a je povinný platiť úhrady za služby verejnosti. K tvrdeniu, že žalovaný jeho služby nevyužíva uviedol, že pre určenie postavenia platiteľa úhrady nie je rozhodujúce, či fyzická osoba využíva alebo nevyužíva služby verejnosti v oblasti televízneho alebo rozhlasového vysielania. Jediným kritériom je skutočnosť, že určitú osobu eviduje dodávateľ elektriny ako odberateľa elektriny v danom odbernom mieste. Úhrada za služby verejnosti je tzv. neekvivalentnou platbou, t. j., že povinný subjekt je povinný ju uhrádzať bez ohľadu na to, či služby využíva alebo nie. K žalobe pripojil dôkazy s tým, že dostatočne preukazujú žalovaný nárok, a to prehľad predpisov a platieb, výzvu na zaplatenie úhrad a doklad o zaplatení poštových sadziab za odoslanie výzvy. Podľa jeho názoru, tento prehľad predpisov a platieb dostatočne preukazuje povinnosť žalovaného A. B. uhradiť žalovanú sumu. Zákon totiž ani neumožňuje nárok preukazovať iným spôsobom. Ohľadom dokazovania skutočnosti, že žalovaný uplatňovanú sumu nezaplatil, poukázal na

tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby dokazoval neexistenciu určitej skutočnosti.

7. V podaní zo dňa 15.5.2023 žalovaný z konania č. 10C 48/2022 uviedol, že v období, za ktoré si žalobca Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 proti nemu uplatňuje žalovanú sumu, bol odpojený od dodávky elektrickej energie, a teda nemal povinnosť platiť úhradu za služby verejnosti. Preto žiada, aby mu žalobca zaplatil aj nemajetkovú ujmu 10.000,- eur za to, že ho neoprávnene obvinil. Podľa § 424 Občianskeho zákonníka, za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom. Poukázal na čl. 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 (ochrana hodnôt súkromnej povahy), čl. 17 ods. 2 (ochrana osobnej slobody) Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca si mal zistiť všetky skutočnosti, nie len to čo mu vyhovuje. Musí predložiť dôkaz, ktorý neexistuje, a to sú platby za elektrickú energiu. Trvá aj na vrátení sumy 167,04 eur, nakoľko je dostatok dôkazov, že žalobca zavádzal a klamal občanov o Covid-19, a aj o iných veciach. Vysielané správy mali byť vyvážené a pravdivé. Za klamstvo nemieni platiť.

8. V podaní zo dňa 26.5.2023 Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 poukázal na § 9 ods. 7 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z., podľa ktorého platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu. V prípade, ak žalovaný v žalovanom období nebol odberateľom elektrickej energie, bol povinný túto skutočnosť preukázať. Poukázal na to, že pokiaľ došlo k zmene odberateľa elektriny na odbernom mieste, bolo potrebné to oznámiť vyberateľovi úhrady za služby verejnosti. V zmysle zák. č. 340/2012 Z.z., je potrebné zaslať fotokópiu zmluvy o ukončení odberu elektrickej energie (s čitateľným odberným miestom, menom odberateľa elektriny a dátumom platnosti zmluvy) alebo fotokópiu vyúčtovacej faktúry (kde je jasne uvedené – faktúra k ukončeniu, meno odberateľa, odberné miesto a dátum ukončenia) alebo fotokópiu zmluvy s elektrárňami na meno nového odberateľa (s čitateľným menom, adresou odberného miesta a dátumom platnosti).

9. V podaní zo dňa 26.5.2023 Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 k nároku A. B., ako žalovaného z konania č. 10C 48/2022 o zaplatenie nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, uplatneného vzájomnou žalobou uviedol, že nakoľko bol žalovaný odberateľom elektrickej energie, spĺňal definíciu platiteľa podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z. a bol povinný platiť úhradu za služby verejnosti, poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Z tohto dôvodu si svoj nárok proti nemu uplatnil podľa uvedeného zákona. Postupoval pritom na základe platných právnych predpisov Slovenskej republiky, pričom jeho postup v konaní nebol v rozpore s dobrými mravmi.

10. Na pojednávaní dňa 31.5.2023 A. B., ako žalovaný v konaní č. 10C 48/2022 uviedol, že v období, za ktoré si Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 proti nemu uplatňuje úhrady za služby verejnosti, sa z dôvodu plnenia pracovných povinností nachádzal v Holandsku. Pred 24.9.2010, ale presný dátum uviesť nevedel, ho dodávateľ odpojil od dodávky elektrickej energie. Túto skutočnosť žalobcovi neoznámil. V tom čase bolo proti nemu vedené exekučné konanie. Súdny exekútor mu z vdovského a sirotského dôchodku vykonal neoprávnenú zrážku, v dôsledku čoho nemal k dispozícii dostatok finančných prostriedkov na platenie zálohových platieb, poskytovanie ktorých je spojené s užívaním bytu, vrátane zálohových platieb za dodávku elektrickej energie. Po návrate z B. požiadal dodávateľa o pripojenie na dodávku elektrickej energie. Povinnosťou Rozhlasu a televízie Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 ako žalobcu z konania č. 10C 48/2022 bolo preukázať, že v období od 1.1.2010 do 31.12.2011 platil zálohové platby za dodávku elektrickej energie, na základe čoho by bolo možné vyvodiť, že je povinný platiť aj úhradu za služby verejnosti. Uplatnil námietku premičania nároku žalobcu o zaplatenie sumy 72,68 eur.

11. Na pojednávaní dňa 31.5.2023 A. B., ako žalovaný v konaní č. 10C 48/2022 uviedol, že trvá na vzájomnej žalobe o zaplatenie sumy 167,04 eur. Služby verejnosti v oblasti televízneho a rozhlasového vysielania, nevyužíva. Televízny prijímač, ktorý sa nachádza v domácnosti využíva syn za účelom pripojenia na počítač a rádio je položené na chladničke, ako spomienka na nebohú manželku. Platenie úhrady za služby verejnosti v období od 1.1.2020 do 1.1.2023, je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca v uvedenom období šíril nepravdivé informácie o Covid-19, zavádzal verejnosť. Spočiatku dodržiaval pandemické opatrenia, a to tak, že používal ochranné rúško alebo respirátor. Potom si uvedomil, že na základnej škole ho učili, že baktérie pre svoj život potrebujú teplo a vlhko. Na základe toho dospel k záveru, že používanie uvedených ochranných pomôcok, nezabráni šíreniu baktérii a vírusov ďalej do

ovzdušia. Doteraz Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky a ani Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky žiadnym dôkazom nepresvedčili verejnosť, že používanie ochranných rúšok a respirátorov zabráni šíreniu ochorenia Covid-19. Žalobca nepravdivo informoval verejnosť aj o dianí na Ukrajine, o organizovaní protivládnych protestov, o počte osôb, ktoré sa ich zúčastnili. Preto nemal povinnosť platiť za služby verejnosti v oblasti televízneho a rozhlasového vysielania, ktoré obsahovali nepravdivé informácie, a ani ich nevyužíval. Žalobca sa mal pri televíznom a rozhlasovom vysielaní o ochorení Covid-19 opýtať kompetentných osôb, ako to v skutočnosti s týmto ochorením je. Podľa odborného posudku F. G. H. I., J.: „ochorenie Covid-19 je prenosné respiračné ochorenie vyvolané vírusom SARS-CoV-2, ktoré nie je uvedené v prílohe vyhl. 105/1987 Zb., v ktorej sú uvedené ochorenia, ktoré sa považujú za nákazlivé ľudské choroby v zmysle Trestného zákona. Usmernenie hlavného hygienika Slovenskej republiky, v súvislosti s ochorením Covid-19 spôsobeným koronavírusom SARS-CoV-2 (11. aktualizácia), Bratislava, 20. novembra 2020 OSIO/791/119830/2020, nedefinuje ochorenie Covid-19 ako nebezpečné, resp. vysoko nebezpečné humánne ochorenie. Podľa medzinárodnej klasifikácie, vírus SARS-CoV-2 bol na základe najnovších vedeckých dôkazov a dostupných klinických údajov zaradený do 3. skupiny biologických faktorov (BF), ktoré sa klasifikujú na základe miery rizika nákazy u ľudí. V tejto skupine je napríklad i vírus kliešťovej encefalitídy, vírus detskej obrny 2, vírus žltčky typu B a podobne. Ochorenie vyvolané vírusom SARS-CoV-2, nazývané Covid-19 je respiračné ochorenie, ktoré sa dominantne šíri vzdušnou čiarou (menej pravdepodobný, ale možný je i prenos priamym kontaktom – rukami a podobne).“ Ďalej uviedol, že podľa C. A. K. je nosenie ochranných rúšok škodlivé a nezabráni šíreniu ochorenia Covid-19. K úhynu baktérií a vírusov dochádza, ak sú vystavené prostrediu, v ktorom je kyslík. Nosenie ochranného rúška alebo respirátora spôsobuje ich množenie. Žalobca ako verejnoprávna inštitúcia, by mal šíriť vyvážené správy, a teda mal dať v predmetnom časovom období priestor i oponentom s iným názorom.

12. V podaní zo dňa 13.6.2023 Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 opätovne poukázal na ustanovenie § 3 písm. a/, § 9 ods. 7 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z.. Vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania zo strany žalovaného, zobral žalobu zo dňa 15.12.2022 v celom rozsahu späť. Vo vzťahu k nároku A. B., ako žalovaného z konania č. 10C 48/2022 o zaplatenie nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, uplatneného vzájomnou žalobou sa pridrižoval písomného podania zo dňa 26.5.2023.

13. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 10C 48/2022-103 zo dňa 30.6.2023 konanie o zaplatenie sumy 72,68 eur, o úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 2,10 eur, zastavil (I. výrok), vzájomnú žalobu žalovaného o zaplatenie 167,04 eur a o zaplatenie nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, vylúčil na samostatné konanie (III. výrok). Z bodu 21. odôvodnenia uznesenia vyplýva, že vzhľadom na to, že súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, nie sú v dôsledku toho splnené podmienky na spojenie vecí so vzájomnou žalobou žalovaného. Preto súd vzájomnú žalobu o zaplatenie 167,04 eur a o zaplatenie nemajetkovej ujmy 10.000,- eur vylúčil na samostatné konanie s tým, že po právoplatnosti III. výroku tohto uznesenia, bude veci pridelená samostatná spisová značka a súd bude pokračovať v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného.

14. Uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 10C 48/2022-103 zo dňa 30.6.2023, nadobudlo v III. výroku právoplatnosť dňa 21.7.2023. Veci, a to vzájomnej žalobe o zaplatenie 167,04 eur a o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, bola pridelená spisová značka 7C 45/2023.

15. Pre účely konania č. 7C 45/2023 bol už A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XXX/X, F. označený, ako žalobca a Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, ako žalovaný.

16. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 45/2023-5 zo dňa 18.8.2023 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia doplnil podanie zo dňa 10.5.2023 tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

17. V podaní zo dňa 12.9.2023 žalobca uviedol, že už od začiatku pandémie žalovaný zavádzal. Nie je oficiálne vyhlásenie Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) o pandémii Covid-19. Podľa odborného posudku F. G. H. I., J. nešlo o žiadne nebezpečné ochorenie. Hlavný hygienik A. G., a ani Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky nemajú poznatky o účinnosti nosenia ochranných rúšok, či respirátorov. Vyhlášky vydávané Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky boli v rozpore s ústavou a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Žalovaný stále dookola

prítom propagoval vyhlášky, ktoré porušovali základné ľudské práva a slobody. Šíril poplašné správy ohľadom ochorenia Covid-19. Informoval, že ľudia zomreli na Covid-19, prítom je ale rozdiel zomrieť na niečo alebo s niečím. Šírenie poplačnej správy majú však na starosti orgány činné v trestnom konaní. V každých správach žalovaný falošne informoval ohľadom tohto ochorenia. V dôsledku týchto klamlivých informácií mal problémy pri nakupovaní, návšteve banky, lekára, návšteve úradu. Dokonca aj sudca Mgr. Vojtech Chmelan mu prikázal, aby použil ochranné rúško. Ako živá bytosť, takúto povinnosť nemal. Podal oznámenie na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktorá nekoná. Podľa čl. 23 zák. č. 23/1991 Zb., občania majú právo postaviť sa na odpor proti každému, kto by odstraňoval demokratický poriadok ľudských práv a základných slobôd, založený Listinou, ak je znemožnená činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov. Podľa čl. 3 ods. 3 zák. č. 23/1991 Zb., nikomu nemožno spôsobiť ujmu na právach pre uplatňovanie jeho základných práv a slobôd. Dostavil sa do Poštovej banky, a.s. (365 bank, a.s.), ktorá mu odmietla vyplatiť peniaze na základe falošných informácií žalovaného o tom, že je povinnosť používať ochranné rúška alebo respirátory. Nútiť do prekryvania úst a nosa, je vlastne nasadenie náhubku a testovanie poslušnosti ľudí. Návšteva F. L., a.s. (365 bank, a.s.) vyústila až k tomu, že bola na neho podaná obžaloba za prečin útoku na verejného činiteľa (konanie vedené pod č. 1T 32/2021). Stalo sa to dňa 2.10.2020. V právomoci Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky vydávať vyhlášky, prítom bolo až od 8.10.2020, kedy došlo k zmene zák. č. 355/2007 Z.z.. Avšak jeho vyhlášky stále neboli všeobecnými záväznými predpismi. Medze základných práv a slobôd možno za podmienok ustanovených Listinou základných práv a slobôd upraviť iba zákonom. Policajti mu tiež bránili nakúpiť si, ďalej ho vyniesli z pošty, z okresného úradu, a to len preto, lebo odmietol použiť ochranu na prekrytie horných dýchacích ciest. O tejto povinnosti stále informoval žalovaný, a to napriek tomu, že to bolo v rozpore so zákonmi a dobrými mravmi. Dokonca aj lekár mu dal výpoveď z dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, lebo nepoužil náhubok.

18. Vo vyjadrení zo dňa 2.10.2023 žalovaný poukázal na to, aký nárok si podanou žalobou uplatnil v postavení žalobcu v konaní č. 10C 48/2022, a že postupoval podľa § 3 písm. a/, § 10 ods. 2, § 10 ods. 5 zák. č. 340/2012 Z.z.. Podľa § 9 ods. 6 písm. a/ zák. č. 68/2008 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu. Žalobca (v postavení žalovaného v konaní č. 10C 48/2022) si uvedenú povinnosť nesplnil, a preto postupoval (ako žalobca v konaní č. 10C 48/2022) v zmysle § 10 zák. č. 340/2012 Z.z., povinnosť vyplývajúca z tohto ustanovenia sa vzťahovala na platiteľov úhrad, aj počas platnosti a účinnosti zákona o úhrade v neskoršom období. Nakoľko na pojednávaní dňa 31.5.2023 žalobca (v postavení žalovaného v konaní č. 10C 48/2022) uplatnil námietku premlčania, zobral (ako žalobca v konaní č. 10C 48/2022) žalobu späť. Premlčanie predstavuje kvalifikované uplynutie času, na ktoré sa prihliada len na námietku protistrany. Spôsobuje tak zánik súdnej vymáhateľnosti práva. Avšak, ak sa strana nedovolá premlčania, je možné aj premlčané právo vymôcť. Vzhľadom na vyššie uvedené, bol návrh na vydanie platobného rozkazu podaný v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky. K nároku žalobcu o zaplatenie sumy 167,04 eur uviedol, že jeho argumenty považuje za neopodstatnené a bez akéhokoľvek právneho dôvodu, nakoľko ho naďalej eviduje ako odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste: C. D. X, F., a tiež eviduje pravidelné platby za odberné miesto, prostredníctvom SIPO poukážok. Vychádza tak z premisy, že žalobca súhlasí s platením úhrad za služby verejnosti. Ďalej uviedol, že ako verejnoprávny vysielateľ poskytuje službu verejnosti v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania priamo na základe povinnosti stanovenej zák. č. 532/2010 Z.z.. Predmet, obsah a ani podmienky poskytovania rozhlasového a televízneho vysielania verejnoprávneho vysielateľa nie sú predmetom individuálnej dohody medzi ním a žalobcom. Základné parametre upravuje § 3 až § 5 zák. č. 532/2010 Z.z., pričom konkrétna podoba a obsah tohto vysielania je tvorená výlučne na základe nezávislého postavenia a rozhodovania verejnoprávneho vysielateľa o obsahu svojich rozhlasových a televíznych programových služieb. V prípade, ak mal žalobca námietky k obsahu programových služieb, mal možnosť využiť iné prostriedky a orgány, ktoré regulujú práve obsah rozhlasového a televízneho vysielania. Od samotného rozhlasového a televízneho vysielania verejnoprávneho vysielateľa je potrebné odlišovať právne vzťahy, ktoré vznikajú podľa právnej úpravy obsiahnutej v zák. č. 340/2012 Z.z.. Právna regulácia obsiahnutá v tomto zákone pozostáva z kogentných právnych noriem podrobne upravujúcich jednotlivé aspekty platenia, vyberania a vymáhania úhrady. Pokiaľ si žalobca uplatňuje nemajetkovú ujmu 10.000,- eur za neoprávnené obvinenie jeho osoby, k tomu uviedol, že si nie je vedomý, že by ho obvinil. Nespôsobil žiadne neoprávnené zásahy do osobnosti žalobcu, ktoré by mu spôsobili ujmu a nekonal v rozpore s dobrými mravmi. Po celý čas postupoval v súlade so zákonom o úhrade a ostatnými právnymi predpismi platnými a účinnými v Slovenskej republike. Z objektívneho hľadiska je viac než zjavné, že nijakým spôsobom nespôsobil neoprávnený zásah do práv žalobcu. Pokiaľ žalobca vychádza z §

424 Občianskeho zákonníka, podmienkou vzniku zodpovednosti podľa tohto ustanovenia je úmyselné konanie proti dobrým mravom, ktorým bola tretej osobe spôsobená škoda. Medzi úmyselným konaním proti dobrým mravom a škodou spôsobenou týmto konaním, musí byť príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno zaťažuje poškodeného, ktorý musí úmysel škodcu preukázať.

19. V podaní zo dňa 27.10.2023 žalobca uviedol, že žalobu zoberie späť, ak žalovaný: 1/ preukáže vyhlásenie Svetovej zdravotníckej organizácie o pandémii o zvýšenom úmrtí na Covid-19, a to pred očkovaním neznámou látkou proti tomuto ochoreniu, 2/ predloží vedecké štúdie o účinnosti prekrývania horných dýchacích ciest ochrannými rúškami alebo respirátormi, 3/ preukáže, že používanie rúšok a respirátorov bolo v súlade s ústavou, 4/ predloží štúdie o očkovacích látkach, ktoré propagoval s tým, že nemajú žiadne vedľajšie účinky, 5/ preukáže, či si M. G. K. mohol sám spôsobiť také závažné zranenia. Uviedol, že žalovaný poukazuje na zák. č. 532/2010 Z.z., pričom koná v rozpore s jeho § 3, a ako potom môže požadovať dodržiavanie zákona.

20. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 45/2023-30 zo dňa 21.11.2023 pripustil zmenu – rozšírenie vzájomnej žaloby žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur.

21. V podaní zo dňa 7.12.2023 žalovaný uviedol, že nárok žalobcu o zaplatenie 167,04 eur a o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur neuznáva v celom rozsahu, nakoľko je nedôvodná, jeho argumenty sú neopodstatnené bez akéhokoľvek právneho základu, v rozpore s realitou.

22. V podaní zo dňa 29.1.2024 žalobca poukázal na § 1, § 3, § 4, § 5 zák. č. 532/2010 Z.z. s tým, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti, tak ako môže od neho požadovať platenie úhrad za služby verejnosti. Má šíriť pravdu. Žalovaný tvrdil, že vyhlášky hlavného hygienika sú záväzné, ale podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo. Uviedol, že potom sa štát nemôže viazať ani na ideológiu Covid-19. Podľa čl. 51 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd a rozsah povinností v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu ustanoví ústavný zákon. Vyhlášky hlavného hygienika nikdy neboli vydané podľa ústavného zákona. V médiu: Infovojna hovoria: politikovi sa neverí, politik sa kontroluje. Vojna na Ukrajine je vlastne vojnou už od štátneho prevratu v roku 2014. Aj podľa premiéra Slovenskej republiky, je to vojna medzi Ruskom a USA, avšak po celý čas žalovaný tvrdil, že Rusi napadli Ukrajinu, ale nikdy nepovedal pravý dôvod. Pýta sa, že kde boli tie vyvážené správy od žalovaného podľa zákona, a to ohľadom očkovania, či teda informoval o nežiadúcich účinkoch experimentálnej látky do ľudského tela, že kde boli odborníci, ktorí varovali pred nosením rúšok a nežiadúcimi účinkami, že kde sú aktuálne informácie o nežiadúcich účinkoch po očkovaní proti ochoreniu Covid-19. Žalovaný neinformoval pravdivo o pandémii, o vojne na Ukrajine (na stránke Združenia slovenskej inteligencie je písané niečo iné o vojne), o protestoch proti tejto vláde. Žalovaný proti nemu podal žalobu o zaplatenie úhrady za služby verejnosti, pričom v priebehu konania uznal, že nárok je premlčaný.

23. V podaní zo dňa 15.2.2024 sa žalovaný pridrižoval vyjadrenia zo dňa 7.12.2023. Uviedol, že žalobca využíva argumentáciu, ktorá nesúvisí s predmetom sporu. Článok, ktorý tvorí prílohu jeho vyjadrenia, resp. doména N. figuruje aj vo verejnej databáze webových stránok s neserióznym, klamlivým, podvodným, konšpiračným alebo propagandistickým obsahom.

24. V podaní zo dňa 22.5.2024 žalobca uviedol, že žalovaný neinformoval o tom, že počas pandémie boli pacienti prevážaní z Nemocnice s poliklinikou Prievidza, so sídlom v Bojniciach do Fakultnej nemocnice Nitra, pričom mohli byť prevezení do bližšie situovaných nemocníc, a to v Trenčíne, Martine alebo Žiline. Tiež neinformoval, že pred senátom USA bol vypočúvaný ich hlavný virológ. Z toho vyplýva, že celé obdobie okolo Covid-19 bol podvod. Nepočul ani informáciu o prehlásení O. G. a francúzskeho premiéra o účele G. dohovorov, ani o tom, že ochranné rúška a respirátory nie sú určené proti šíreniu ochorenia Covid-19. Opätovne uviedol, že v škole ho učili, že vírusy a baktérie k životu potrebujú teplo a vlhko. Od jarného obdobia roku 2020 do jarného obdobia 2023 Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky vydával počas núdzového stavu vyhlášky, ktorými obmedzoval ľudí, čo je v rozpore s čl. 51 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (režim ochrany základných práv a slobôd vo výnimočných situáciách). Žalovaný o vyhláškach informoval ale tak, že sú zákonné. Pokiaľ ide o zmluvu medzi Slovenskou republikou a USA neinformoval, že je neplatná a ticho bol aj o odovzdaní protivzdušnej obrany.

25. V podaní zo dňa 25.6.2025 žalovaný opätovne uviedol, že nároky žalobcu o zaplatenie 167,04 eur a o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur považuje za nedôvodné a bez právneho základu. Pri vymáhaní úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS postupoval v súlade so zákonom č. 340/2012 Z.z.. Jeho nárok (ako žalobcu v konaní č. 10C 48/2022) na úhrady bol založený na § 3 písm. a/ uvedeného zákona. Žalobcu (v postavení žalovaného v konaní č. 10C 48/2022) evidoval ako odberateľa elektriny v domácnosti. Táto povinnosť vznikla priamo zo zákona a subjekt bol povinný platiť bez ohľadu na to, či jeho služby využíval alebo nie. Predložil extrakciu z databázy, ktorú získava od dodávateľov elektriny. Na pojednávaní dňa 31.5.2023 žalobca podal námietku premlčania, preto svojím podaním zo dňa 12.6.2023 vzal celú žalobu späť, nakoľko žalovaný nárok bol premlčaný. Premlčanie predstavuje kvalifikované uplynutie času, na ktoré sa prihliada len na námietku protistrany. Ak sa strana nedovolá premlčania, je možné aj premlčané právo vymôcť. Návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 29.11.2022 bol podaný v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky. V zmysle zák. č. 176/2004 Z.z. bol povinný uplatniť a vymáhať svoje pohľadávky. Opätovne uviedol, že pokiaľ ide o nárok o zaplatenie sumy 167,04 eur, žalobcu naďalej eviduje ako odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste C. D. X, F., a eviduje aj jeho pravidelné platby prostredníctvom SIPO poukážok. Vychádza tak z premisy, že súhlasil s platením úhrad za služby verejnosti poskytované RTVS. Pri nároku žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy neexistuje zásah, ktorý by bol z jeho (žalovaného) strany objektívne spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo zásah do jeho fyzickej alebo morálnej integrity. Z argumentácie žalobcu taktiež nevyplýva, že by mu vznikla nemajetková ujma a neexistuje ani kauzálny nexus, t. j. príčinná súvislosť medzi týmito predpokladmi na priznanie nemajetkovej ujmy. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, ktoré neunesol. Informovaním o priebehu, vývoji a opatreniach počas pandémie naplnil úlohy v zmysle zákona o RTVS a aj v zmysle zákona o mediálnych službách. Sprostredkoval informácie z oficiálnych verejných zdrojov, ktorá povinnosť mu vyplýva z § 15 ods. 4 zák. č. 264/2022 Z.z.. Podľa tohto ustanovenia, poskytovateľ obsahovej služby nezodpovedá ani za obsah uverejneného oznámenia v naliehavom verejnom záujme, obsah komunikátu, ktorého uverejnenie nariadil orgán verejnej moci, obsah komunikátu tretej osoby, ktorého uverejnením sa plní povinnosť uložená zákonom, obsah informácie, ktorú poskytol ústavný činiteľ, rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená orgánom verejnej moci alebo právnická osoba zriadená zákonom, a za obsah uverejnený podľa § 212 a § 213. Žalobca svojím konaním počas pandémie Covid-19 porušoval všeobecne záväzné nariadenia. Toto jeho konanie nie je možné nijakým spôsobom spájať so sprostredkovanými informáciami, ktoré RTVS vysielala. Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky sú všeobecne záväznými právnymi predpismi príslušného orgánu štátnej správy a sú plne v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ako aj právnym poriadkom Slovenskej republiky. Argumentácie žalobcu o náhubkoch a poplašných správach je ukázkovým príkladom laickej interpretácie ústavy a základných práv a slobôd, ktoré ústava chráni. V prípade, ak mal žalobca námietky k obsahu programových služieb, mal možnosť využiť iné prostriedky a orgány, ktoré regulujú práve obsah rozhlasového a televízneho vysielania.

26. Na pojednávaní dňa 25.6.2025 žalobca predložil podanie, v ktorom poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 4/2021. Uviedol, že počas celého covid obdobia žalovaný klamal a zavádzal ľudí. Na základe jeho informácií dochádzalo zo strany úradov a verejných činiteľov k nezákonnostiam, pričom on bol jednou z obetí. Bola na neho podaná obžaloba, spod ktorej ho po 4,5 roku Krajský súd Trenčín oslobodil. Na pojednávaní v Justičnom paláci v Bratislave vo veci č. k. 6T 39/2021 podal G. F. K. dôkazy o klamstvách o ochorení Covid-19.

27. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 45/2023-95 zo dňa 25.6.2025 rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalovaného Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, a to so Slovenskou televíziou a rozhlasom, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava – mestská časť Karlova Ves, 845 45, IČO: 56 398 255. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že Rozhlas a televízia Slovenska ako aj Slovenská televízia a rozhlas, predstavujú verejnoprávne subjekty (§ 18 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka), ktoré sú reglementované osobitnými právnymi predpismi. Osobitná právna úprava sa dotýka najmä aspektu ich vzniku (nadobudnutia právnej subjektivity). Ide o subjekty, ktoré vznikajú aj zanikajú priamo zo zákona. Preto, ak sa vo vzťahu k týmto subjektom používa pojem „zriadenie a zrušenie“, má sa tým súčasne na mysli „vznik a zánik“. Rozhlas a televízia Slovenska, bol zriadený zákonom č. 532/2010 Z.z. Účinnosťou zákona č. 157/2024 Z.z. (1.7.2024) došlo k zrušeniu Rozhlasu a televízie Slovenska. V priebehu konania nastala právna skutočnosť, v dôsledku ktorej pôvodný žalovaný (zo vzájomnej žaloby) dňa 1.7.2024 stratil právnu subjektivitu. V zmysle zákona č. 157/2024 Z.z. bola zriadená spoločnosť Slovenská televízia a rozhlas, na ktorú prešli všetky práva

a povinnosti zanikajúceho subjektu Rozhlasu a televízie Slovenska, ktorú situáciu právna doktrína označuje za tzv. univerzálnu sukcesiu.

28. Žalobca označil dôkazy: platobné doklady SIPO II., prehľad platieb, uznesenie Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. k. 4Pn 107/21/6601-27 zo dňa 18.1.2022, uznesenie Okresnej prokuratúry Ružomberok č. k. Pv 590/20/5508-15 zo dňa 7.6.2021, potvrdenie o dobe výkonu práce (Werkgeversverklaring) zo dňa 9.12.2011, článok z domény N..

29. Žalovaný označil dôkazy: žaloba z konania č. 10C 48/2022 s prílohami, údaje o odberateľovi elektriny od dodávateľa elektriny.

30. Podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností, môže súd požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

31. V zmysle citovaného ustanovenia zákona, súd môže vyzvať stranu sporu na doplnenie tvrdení najmä vtedy, keď ich predložila ako nedostatočne substancované.

32. Vo svojom prednese na pojednávaní dňa 25.6.2025, a tiež postupom podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku, žalobca k uplatnenému nároku o zaplatenie sumy 167,04 eur uviedol, že zákon mu neumožňoval požiadať žalovaného o zrušenie koncesionárskych poplatkov (úhrada za služby verejnosti). Podľa § 3 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zák. č. 532/2010 Z.z., programovú službu Rozhlasu a televízie Slovenska tvoria spravodajské, publicistické, dokumentárne, dramatické, hudobné, športové, zábavné a vzdelávacie programy, programy pre deti a mládež a iné programy, ktoré sú založené na zásadách demokracie a humanizmu a prispievajú k právnemu vedomiu a k environmentálnej zodpovednosti verejnosti, poskytujú nestranné, overené, neskrivené, aktuálne, zrozumiteľné a vo svojom celku vyvážené a pluralitné informácie o dianí v Slovenskej republike i v zahraničí, na slobodné utváranie názorov. Právny predchodca žalovaného od neho požadoval, aby platil úhradu za službu verejnosti, pritom ako verejnoprávna inštitúcia si neplnil svoje povinnosti. Na jeho úkor sa tak bezdôvodne obohatil. Na strane právneho predchodcu žalovaného nebol právny dôvod k tomu, aby prijímal úhradu za služby verejnosti, ktorú mu v žalovanom období od 1.1.2020 do 1.1.2023 platil. K uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur uviedol, že za protiprávne konanie právneho predchodcu žalovaného, ktorým došlo k zásahu do jeho osobnostných práv považuje to, že v období od marca 2020 do februára 2022 neinformoval pravdivo o pandémii ochorenia Covid-19, účelovo o nej zamlčoval pravdu, neinformoval, že vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky sú v rozpore so zákonom, že používanie ochranných rúšok a respirátorov je v skutočnosti neúčinné. Na území Slovenskej republiky nebola žiadnym subjektom vyhlásená pandémia pre ochorenie Covid-19. Opätovne poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 4/2021, ďalej na to, že G. F. K. na pojednávaní v Justičnom paláci v Bratislave v konaní č. 6T 39/2021 predložil dôkazy o neúčinnosti používania ochranných rúšok a respirátorov, a aj o neúčinnosti ďalších prijatých opatrení. G. F. D., splnomocnenec vlády pre vyšetrovanie pandémie predložil Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky dôkazy o tom, že postupy počas pandémie ochorenia Covid-19 boli nezákonné. Podľa G. A. K., ktorý bol hosťom v alternatívnom médiu, ochranné rúška sa mali používať len pri operačných zákrokoch. Vojak, ktorý bol tiež hosťom v alternatívnom médiu („Infovojna“) sa vyjadril, že ani plynová maska nezabráni šíreniu respiračných chorôb. Nevie ako má preukázať, že právny predchodca žalovaného informoval, že vyhlášky, ktoré vydal Úrad verejného zdravotníctva sú nezákonné, keďže tak neurobil. Formou rozhlasového alebo televízneho vysielania neinformoval pravdivo, preto nemôže (žalobca) tvrdiť, v ktorý deň sa tak stalo. Ďalej uviedol, že rozhlasové a televízne vysielanie právneho predchodcu žalobcu, ani nesledoval. Nevie uviesť, s akým obsahom o pandémii ochorenia Covid-19 informovali iné televízie a vysielatelia rozhlasovej služby. On od začiatku pandémie počúval len alternatívne média. Ak by si právny predchodca žalovaného plnil svoje povinnosti, t. j. informoval pravdivo, nebola by na neho podaná obžaloba, mohol si pokojne nakupovať v rámci celého územia Slovenskej republiky, nedošlo by k situácii, že by bola privolaná hliadka polície za účelom, aby ho vyviedla z prevádzky. Stalo sa tak na prevádzke Slovenskej pošty, a.s., ďalej 365 bank, a.s. (v októbri 2020), hypermarkete Kaufland, Okresného úradu Prievidza. V 365 bank, a.s., mu pracovníci odmietli vyplatiť finančné prostriedky poukázané formou peňažného poštového poukazu. Vtedy nepoužil ochranu horných dýchacích ciest. Bola privolaná hliadka polície, došlo ku konfliktu, čo vyústilo do podania obžaloby vo veci č. k. 1T 32/2021. Tým boli porušené jeho ústavné práva, a to právo na majetok, potom právo, ktoré vyplýva z čl. 2 ods. 3, čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky a ďalšie jeho práva, ktoré ale nevie

špecifikovať. Pokiaľ v priebehu konania a v podaní zo dňa 30.1.2024 sa vyjadroval o vojne na Ukrajine, o očkovaní, o protestoch proti tejto vláde, o tom, že počas pandémie sa do Fakultnej nemocnice Nitra vozili pacienti aj z ďaleka, o tom, že pred senátom USA bol vypočúvaný hlavný virológ, o neplatnosti obrannej zmluvy medzi USA a Slovenskou republikou, o odovzdaní protivzdušnej obrany Ukrajine, o Minských dohovoroch, tak uvedeným podaním nemienil navrhnúť, aby súd pripustil zmenu žaloby o doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

33. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

34. Žalobou zo dňa 15.12.2022 v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza č. 10C 48/2022 sa právny predchodca žalovaného Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 (v postavení žalobcu), domáhal proti žalobcovi (v postavení žalovaného) zaplataenia 72,68 eur (úhrada za služby verejnosti 55,68 eur, pokuta 17,- eur) a úhrady poštových sadziieb spojených s vymáhaním 2,10 eur. Z prehľadu predpisov a platieb vyplýva, že v kontrolovanom období 1.1.2010 do 31.12.2011 žalobca nezaplatil úhradu za služby verejnosti v mesiaci júl až december 2010 a v mesiaci január až jún 2011 (12 mesiacov krát 4,64 eur). Výzvou na zaplataenie nedoplatku zo dňa 12.4.2022 právny predchodca žalovaného, vyzval žalobcu na zaplataenie nedoplatku. Výzvu si prevzal dňa 21.4.2022. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 31.5.2023 vyplýva, že žalobca (v postavení žalovaného) uplatnil námietku premĺčania nároku žalovaného (v postavení žalobcu). Následne podaním zo dňa 13.6.2023 žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť.

35. Z údajov o odberateľovi elektriny od dodávateľa zo dňa 24.6.2025 vyplýva, že žalobca je na odbernom mieste: C. D. X, F., pod VS: 9088736681, EIC: XXXXXXXXXXXXXXXXX, evidovaný ako odberateľ elektriny od dodávateľa SPP, a.s. od 24.5.2011.

36. Z predloženého prehľadu platieb a platobných dokladov SIPO II. (č. I. 4 a č. I. 86 až 90 spisu č. k. 10C 48/2022) vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému úhradu za služby verejnosti v mesiaci január 2020 až december 2022. Z listinného dôkazu: Werkgeversverklaring vyplýva, že od 24.9.2010 do 27.5.2011 žalobca pracoval v zahraničí.

37. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. k. 4Pn 107/21/6601-27 zo dňa 18.1.2022, okrem iného vyplýva, že podľa odborného posudku F. G. H. I., J.: „ochorenie Covid-19 je prenosné respiračné ochorenie vyvolané vírusom SARS-CoV-2, ktoré nie je uvedené v prílohe vyhl. 105/1987 Zb., v ktorej sú uvedené ochorenia, ktoré sa považujú za nákazlivé ľudské choroby v zmysle Trestného zákona. Usmernenie hlavného hygienika Slovenskej republiky v súvislosti s ochorením Covid-19 spôsobeným koronavírusom SARS-CoV-2 (11. aktualizácia), Bratislava, 20. novembra 2020 OSIO/791/119830/2020, nedefinuje ochorenie Covid-19 ako nebezpečné, resp. vysoko nebezpečné humánne ochorenie. Podľa medzinárodnej klasifikácie vírus SARS-CoV-2 bol na základe najnovších vedeckých dôkazov a dostupných klinických údajov zaradený do 3. skupiny biologických faktorov (BF), ktoré sa klasifikujú na základe miery rizika nákazy u ľudí. V tejto skupine je napríklad i vírus kliešťovej encefalitídy, vírus detskej obrny 2, vírus žltacky typu B a podobne. Ochorenie vyvolané vírusom SARS-CoV-2, nazývané Covid-19 je respiračné ochorenie, ktoré sa dominantne šíri vzdušnou čiarou (menej pravdepodobný, ale možný je i prenos priamym kontaktom – rukami a podobne)“.

38. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Ružomberok č. k. Pv 590/20/5508-15 zo dňa 7.6.2021, okrem iného vyplýva, že F. G. H. I., J. v odbornom vyjadrení uviedol, že pozitivita antigénneho testu bez prítomnosti klinických príznakov ochorenia Covid-19 nie je potvrdením tohto ochorenia, a ani jednoznačným potvrdením infekčnosti pozitívnej osoby. Pozitívny výsledok antigénneho testu je len potvrdenie prítomnosti antigénu vírusu SARS-CoV-2 u testovanej osoby (nie ochorenia Covid-19). Ak teda bola osoba bez príznakov ochorenia Covid-19 pozitívne testovaná len antigénovým testom, nemôže byť hodnotená ako osoba chorá na Covid-19.

39. Z domény zsi.sk vyplýva, že dňa 7.3.2022 bol na nej uverejnený článok s názvom: „Vojna na Ukrajine sa nezačala 24.februára 2022“.

40. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a/ splnení povinnosti, b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom

naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu alebo d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

41. Ustanovenie § 137 Civilného sporového poriadku zakotvuje pozitívnoprávne členenie súkromnoprávných žalôb na viaceré druhy. Hlavným rozlišovacím kritériom je žalobný návrh. Žalobný návrh je žiadosť žalobcu, čo má súd uviesť vo výroku meritórneho rozhodnutia. Pri žalobe na plnenie znie žalobný návrh na zaplatenie určitej peňažnej sumy alebo na splnenie inej ako peňažnej povinnosti. Právo na plnenie vyplýva z (žalobcom tvrdeného) relatívneho právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý môže byť založený na rozličných právnych dôvodoch (zmluva, zodpovednosť za škodu, bezdôvodné obohatenie, iná právna skutočnosť). Právo uplatňované žalobou na plnenie je právo už existujúce (žalobca jeho existenciu tvrdí).

42. Obsahom žaloby je žalobný návrh a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu.

43. Žalobca predmetom konania svojím dispozičným úkonom proti žalovanému urobil nárok o zaplatenie sumy 167,04 eur. Vzájomnú žalobu odôvodnil tým, že v období od 1.1.2020 do 1.1.2023 jeho právnomu predchodcovi platil úhradu za služby verejnosti: 36 krát po 4,64 eur. Programové služby verejnosti v oblasti televízneho a rozhlasového vysielania, však od roku 2016 nevyužíva. Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 3 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zák. č. 532/2010 Z.z., neinformoval pravdivo a objektívne o ochorení Covid-19, a to o počte osôb, ktoré zomreli výlučne na uvedené ochorenie, o Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, že karanténne opatrenia boli v rozpore s ústavou, že ochranné rúška a respirátory nezabraňujú šíreniu ochorenia Covid-19, o tom, že podľa stanoviska Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 29.9.2020 v právomoci Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky nie je vydávať vyhlášky, že vyhláškami nie je možné obmedziť základné ľudské práva a slobody. Namietal, že právny predchodca žalovaného do predvolebných besied nepozýval niektorých kandidátov do samosprávnych orgánov. Platenie úhrady za služby verejnosti v období od 1.1.2020 do 1.1.2023, bolo preto v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, úhradu za služby verejnosti prijímal bez právneho dôvodu.

44. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

45. Občiansky zákonník v ustanovení § 489 uvádza jednotlivé právne dôvody, na základe ktorých dochádza k vzniku záväzkového právneho vzťahu.

46. Dôvodom pre vznik záväzku môže byť aj spôsobenie škody (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) a vznik bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka).

47. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

48. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

49. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka zakladá všeobecnú klauzulu zodpovednosti za škodu, ktorá sa uplatní všade tam, kde nejde o osobitnú skutkovú podstatu zodpovednosti za škodu (§ 420a a nasl. Občianskeho zákonníka).

50. Podľa § 424 Občianskeho zákonníka, za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

51. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

52. Základnou premisou ustanovenia § 424 Občianskeho zákonníka je zákaz protiprávneho konania proti dobrým mravom. Tento zákaz možno vyvodiť z ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

53. Zodpovednosť za úmyselné konanie proti dobrým mravom zahŕňa prípady konania neupraveného právom, ako aj prípady oprávneného výkonu práva, ktorý smeruje k poškodeniu iného, neodporuje síce priamo zákonu a nedosahuje intenzitu protiprávnosti, ale je v rozpore s dobrými mravmi. Základnou podmienkou tejto skutkovej podstaty zodpovednosti je úmysel (priamy alebo nepriamy) škodcu spôsobiť škodu inému. Zavinenie škodcu sa neprezumuje a dôkazné bremeno v spore spočíva na poškodenom.

54. Za dobré mravy treba považovať súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Ide teda o súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je veľakrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Dobré mravy sú totiž meradlom hodnotenia konkrétnej situácie, odpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti (porovnaj s. 135 č. 5/2004 Zo súdnej praxe).

55. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

56. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

57. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Na základe tohto právneho vzťahu vzniká právo požadovať poskytnuté plnenie naspäť a povinnosť takéto plnenie vrátiť. To, či v danom prípade bolo plnenie bezdôvodné, závisí od posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k plneniu.

58. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Pretože súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou nároku, ako ju prezentuje žalobca, nie je rozhodujúce, či uplatnený nárok označuje ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale rozhodujúce sú skutkové tvrdenia, ktorými svoj nárok odôvodňuje.

59. Podľa § 34 zák. č. 157/2024 Z.z., zrušuje sa zákon č. 532/2010 Z.z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 397/2011 Z.z., zákona č. 547/2011 Z.z., zákona č. 340/2012 Z.z., zákona č. 177/2018 Z.z., zákona č. 264/2022 Z.z., zákona č. 59/2023 Z.z., zákona č. 242/2023 Z.z. a zákona č. 530/2023 Z.z..

60. Podľa čl. V. zák. č. 157/2024 Z.z., tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2024.

61. Podľa § 30 ods. 1 zák. č. 157/2024 Z.z., Rozhlas a televízia Slovenska zriadená podľa doterajších predpisov sa ku dňu účinnosti tohto zákona zrušuje. Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti tohto zákona stáva právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a preberá všetky jeho práva a povinnosti ku dňu účinnosti tohto zákona.

62. Podľa § 1 zák. č. 340/2012 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2020 do 1.1.2023 (predmetné časové obdobie), tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“).

63. Podľa § 2 citovaného zákona, účelom úhrady je finančné zabezpečenie služieb verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania poskytovaných Rozhlasom a televíziou Slovenska.

64. Podľa § 3 prvá časť vety citovaného zákona, platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je a/ fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

65. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

66. Podľa § 6 ods. 1 veta prvá citovaného zákona, platiteľ podľa § 3 písm. a/ platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac.

67. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom.

68. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona, úhrada sa platí mesačne, úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

69. Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona, úhradu alebo jej časť zaplatenú bez právneho dôvodu je vyberateľ úhrady povinný platiteľovi vrátiť do 60 dní odo dňa a/ zistenia tejto skutočnosti vyberateľom úhrady alebo b/ doručenia písomnej žiadosti platiteľa o vrátenie úhrady alebo jej časti, k žiadosti platiteľ priloží doklad preukazujúci nárok na vrátenie tejto úhrady alebo jej časti.

70. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá a prvá časť druhej vety citovaného zákona, vyberateľ úhrady na účely výberu úhrady a kontroly platenia úhrady vedie evidenciu platiteľov. Evidencia platiteľov obsahuje dátum vzniku, zmeny a zániku povinnosti platiť úhradu, a ak ide o platiteľa podľa a/ § 3 písm. a/, meno priezvisko, trvalý pobyt, adresu odberného miesta, číslo sústredného inkasa platieb obyvateľstva, ak platí úhradu prostredníctvom poštového podniku, číslo odberného miesta (od 1.7.2021 aj energetický identifikačný kód (EIC)), adresu na doručovanie písomností, skutočnosti podľa § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 druhej vety a rodné číslo, ak je platiteľ oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1.

71. Podľa § 9 ods. 6 citovaného zákona, platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti a/ vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu a zároveň túto skutočnosť preukázať (písm. a/).

72. Podľa § 3 písm. b/, bod 9. zák. č. 251/2012 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2020 do 1.1.2023 (predmetné časové obdobie), na účely tohto zákona sa rozumie odberateľom elektriny v domácnosti fyzická osoba, ktorá nakupuje elektrinu pre vlastnú spotrebu v domácnosti.

73. Podľa § 34 ods. 7 citovaného zákona, dodávateľ elektriny je povinný viesť evidenciu odberateľov elektriny v domácnosti, ktorá obsahuje 1. meno, priezvisko a dátum narodenia odberateľa elektriny v domácnosti, 2. adresu trvalého pobytu odberateľa elektriny v domácnosti, 3. adresu odberného miesta, 4. číslo odberného miesta, 5. dátum, od ktorého je odberateľ elektriny v domácnosti evidovaný v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti.

74. Z citovaných ustanovení zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zrušený s účinnosťou od 1.7.2024) vyplýva, že predmetom jeho úpravy bolo platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované právnym predchodcom žalovaného Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“), ako hlavného zdroja financovania verejnoprávneho vysielania v Slovenskej republike. Úhrada vytvárala na princípe solidarity priamy vzťah medzi verejnoprávnym vysielateľom a verejnosťou. Pri systéme financovania verejnej služby v oblasti vysielania prostredníctvom verejnej platby, bola špecifikovaná osoba platiteľa, ktorá bola súčasťou verejnosti a zároveň subjektom práva. Povinnosť platiť úhradu mala fyzická osoba, ktorú evidoval dodávateľ elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti, ako odberateľa elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Pre vznik povinnosti platiť úhradu bolo relevantné, či bola konkrétna fyzická osoba evidovaná v uvedenej evidencii, ako odberateľ elektriny v domácnosti. Kontrolu platenia úhrady vykonával vyberateľ úhrady. Platiteľ úhrady bol povinný písomne oznamovať a preukazovať vyberateľovi úhrady vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu.

75. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca je od 24.5.2011 evidovaný dodávateľom elektriny (SPP, a.s.) v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti, ako odberateľ elektriny v domácnosti pre spotrebu

v byte v odbernom mieste: C. D. X, F., pod VS: 9088736681, EIC: 24ZSS6013614000V, že v žalovanom období (za mesiac január 2020 až december 2022) zaplatil vyberateľovi úhrady Rozhlasu a televízií Slovenska úhradu za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska vo výške 4,64 eur za každý mesiac (36 krát 4,64 eur).

76. Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne pri splnení týchto predpokladov: a/ vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane povinného (obohateného), b/ k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (§ 451 Občianskeho zákonníka), c/ vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje oprávneného, pričom táto majetková ujma zodpovedá bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného.

77. O prvý konkrétny prípad bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak sa niekomu poskytlo plnenie bez právneho dôvodu.

78. K plneniu bez právneho dôvodu dochádza tým, že jedna zo strán dostala majetkové hodnoty plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod (takým dôvodom môže byť napr. dohoda strán, povinnosť vyplývajúca zo zákona, či z právnej skutočnosti a podobne). Samotné plnenie môže spočívať i v tom, že sa poskytne nejaká vec (finančné prostriedky) bez toho, aby na to existoval právny titul.

79. Žalobca v žalovanom období (mesiac január 2020 až december 2022) spíňal definíciu platiteľa úhrady podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z., preto bol povinný platiť úhradu za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania. Právny vzťah medzi ním a Rozhlasom a televíziou Slovenska, ktorého právnym nástupcom je Slovenská televízia a rozhlas, bol v uvedenom období založený zákonom (č. 340/2012 Z.z.). Právny predchodca žalovaného nedostal v žalovanom období majetkové hodnoty plnením, na ktoré by v dobe ich poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod. Žalobca nemôže požadovať vrátenie plnenia (sumy 167,04 eur) od žalovaného, pretože právny dôvod na platenie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, existoval (zákonný titul).

80. Druhý konkrétny prípad bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je plnenie z neplatného právneho úkonu.

81. V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu je vznik bezdôvodného obohatenia založený na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu, je neplatný. Na rozdiel od prípadu, keď právny dôvod na plnenie vôbec neexistoval, o prípad plnenia z neplatného právneho úkonu ide vtedy, ak právny úkon zakladajúci právo na plnenie síce existoval, ale je neplatný. Na posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu, má otázka platnosti zmluvy význam len vtedy, ak bolo plnenie na základe zmluvy skutočne poskytnuté. Pokiaľ však poskytnutým plnením nebolo plnenie záväzku zo zmluvy, nemôže ísť o plnenie prijaté na základe neplatného právneho úkonu.

82. Právny vzťah medzi žalobcom a Rozhlasom a televíziou Slovenska, bol založený zákonom (č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov), a nie zmluvným dojednaním (zákonodarcu nezvolil zmluvný systém).

83. Poskytnutým plnením žalobcu v mesiaci januári 2020 až decembri 2022 vo výške 167,04 eur právnenému predchodcovi žalovaného, nebolo plnenie záväzku zo zmluvy, preto nemôže ísť o plnenie prijaté na základe neplatného právneho úkonu.

84. Tretí konkrétny prípad bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že právny dôvod, na základe ktorého sa poskytlo plnenie, dodatočne odpadol.

85. Ide o skutkovú podstatu, keď je v dobe plnenia právny dôvod daný, ale tento následne, v dôsledku právnej skutočnosti, stratí svoje právne účinky.

86. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, platiteľ úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska, bol povinný písomne oznamovať a preukazovať vyberateľovi úhrady nielen vznik, zmenu, ale aj zánik povinnosti platiť úhradu (§ 9 ods. 6 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z.). Zákon pritom explicitne vymedzoval, aké údaje muselo obsahovať písomné oznámenie platiteľa (§ 9 ods. 7 zák. č. 340/2012 Z.z.). Vyberateľ úhrady bol povinný vrátiť úhradu alebo jej časť zaplatenú bez právneho dôvodu platiteľovi do 60 dní odo dňa, keď zistil túto skutočnosť alebo do 60 dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti platiteľa o vrátenie úhrady alebo jej časti, pričom prílohou žiadosti mali byť aj doklady preukazujúce vznik nároku na vrátenie úhrady alebo jej časti (§ 7 ods. 4 zák. č. 340/2012 Z.z.).

87. V žalovanom období žalobca neukončil právny vzťah zo zmluvy o dodávke elektriny v odbernom mieste C. D. X, F., pre ktoré bol evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti, preto nebol povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady túto skutočnosť. V období za mesiac január 2020 až december 2022 žalobca spĺňal definíciu platiteľa úhrady podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z., preto bol povinný platiť úhradu za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania. Tento dôvod nestratil svoje právne účinky.

88. Na poslednom mieste uvádza ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia, majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

89. Podľa súdnej praxe sa za nepoctivý zdroj vo všeobecnosti považuje zdroj, ktorý nie je právnym poriadkom uznaný.

90. O prospech získaný z nepoctivých zdrojov ide napríklad v prípade prospechu získaného trestnou činnosťou, činnosťou, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi.

91. Žalobca v konaní tvrdil, že programové služby verejnosti v oblasti televízneho a rozhlasového vysielania nevyužíva od roku 2016, a teda ich nevyužíval ani v žalovanom období.

92. Žalobca v období mesiac január 2020 až december 2022 spĺňal definíciu platiteľa úhrady podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z.. Úhradu ako platiteľ bol povinný platiť bez ohľadu na to, či využíval služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania alebo nie (ide o tzv. neekvivalentnú službu), a tiež bez ohľadu na to, či vlastnil televízny alebo rozhlasový prijímač alebo nie, respektíve, či bol jeho držiteľom. Úhrada bola plátbou, ktorá sa vzťahovala na každú fyzickú osobu, ktorá bola evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti, ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

93. Pokiaľ žalovaný, respektíve jeho právny predchodca prijímal v žalovanom období od žalobcu, ktorý spĺňal definíciu platiteľa úhrady podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z., úhradu za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, a žalobca jeho programové služby nevyužíval, nejedná sa o skutkovú situáciu, ktorú by bolo možné vyhodnotiť ako prospech získaný činnosťou, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca sa sám rozhodol, že služby verejnosti nebude využívať (sledovať rozhlasové a televízne vysielanie).

94. Žalobca za činnosť žalovaného, respektíve jeho právneho predchodcu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi označil aj to, že v žalovanom období neinformoval pravdivo a objektívne o ochorení Covid-19, a to o počte osôb, ktoré zomreli výlučne na toto ochorenie, o Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, že karanténne opatrenia boli v rozpore s ústavou, že ochranné rúška a respirátory nezabraňujú šíreniu ochorenia Covid-19, o tom, že podľa stanoviska Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 29.9.2020 v právomoci Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky nie je vydávať vyhlášky, že vyhláškami nie je možné obmedziť základné ľudské práva a slobody. Namietal, že právny predchodca žalovaného do predvolebných besied nepozýval niektorých kandidátov do samosprávnych orgánov.

95. Podľa § 3 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zák. č. 532/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2020 do 1.1.2023 (predmetné časové obdobie), programovú službu Rozhlasu a televízie Slovenska tvoria spravodajské, publicistické, dokumentárne, dramatické, hudobné, športové, zábavné a vzdelávacie programy, programy pre deti a mládež a iné programy, ktoré a/ sú založené na zásadách demokracie a humanizmu a prispievajú k právnemu vedomiu, etickému vedomiu a k environmentálnej zodpovednosti

verejnosti, b/ poskytujú nestranné, overené, neskreslené, aktuálne, zrozumiteľné a vo svojom celku vyvážené a pluralitné informácie o dianí v Slovenskej republike i v zahraničí, na slobodné utváranie názorov.

96. Podľa § 8 ods. 1 písm. a/, písm. o/ citovaného zákona, rada je orgánom dohľadu, ktorý dohliada na dodržiavanie tohto zákona a plnenie úloh, ktoré Rozhlasu a televízii Slovenska vyplývajú z osobitných predpisov, prerokúva a vybavuje rade adresované sťažnosti a iné podnety na činnosť Rozhlasu a televízie Slovenska a jej orgánov vo vzťahu k tomuto zákonu.

97. Podľa § 1 zák. č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2020 do 31.7.2022 (časť žalovaného obdobia), tento zákon upravuje a/ postavenie a pôsobnosť Rady pre vysielanie a retransmisii (ďalej len „rada“), b/ práva a povinnosti vysielateľa, prevádzkovateľa retransmisie, poskytovateľa audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a právnických osôb alebo fyzických osôb uvedených v § 2 ods. 3 a 4.

98. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, tento zákon sa vzťahuje na a/ vysielateľa zriadeného zákonom (ďalej len „vysielateľ na základe zákona“).

99. Podľa § 3 citovaného zákona, na účely tohto zákona a/ vysielanie je vysielanie programovej služby v jej rozsahu podľa osobitného predpisu.

100. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

101. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, rada dbá o uchovávanie plurality informácii v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisii a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

102. Podľa § 5 ods. 1 písm. g/, písm. h/, písm. n/, ods. 2 písm. f/ citovaného zákona, do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisii bez oprávnenia, vybavovať sťažnosti na porušenie tohto zákona podľa § 14a, upozorňovať radu Rozhlasu a televízie Slovenska na porušenie povinností uložených vysielateľovi na základe zákona týmto zákonom.

103. Podľa § 14a ods. 1, ods. 2 veta prvá citovaného zákona, sťažnosť na porušenie tohto zákona sa podáva rade písomne, telefaxom alebo elektronickou formou. Zo sťažnosti musí byť zrejmé, čím mal byť porušený tento zákon.

104. Podľa § 16 ods. 3 písm. a/, písm. b/, písm. k/ citovaného zákona, vysielateľ je povinný zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov, názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru, odvysielateľ oznam o porušení zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu (ďalej len „oznam o porušení zákona“) a udelenej licencie v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom radou.

105. Podľa § 64 ods. 1 citovaného zákona, za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie: a/ upozornenie na porušenie zákona, b/ odvysielanie oznamu o porušení zákona, c/ pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, d/ pokutu, e/ odňatie licencie za závažné porušenie povinností.

106. Podľa § 1 písm. a/, bod 1. písm. c/ zák. č. 264/2022 Z.z. v znení účinnom od 1.8.2022 do 1.1.2023 (časť žalovaného obdobia), tento zákon upravuje práva a povinnosti poskytovateľa obsahovej služby, ktorým je vysielateľ, postavenie a pôsobnosť Rady pre mediálne služby (ďalej len „regulátor“).

107. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, poskytovateľ obsahovej služby zodpovedá za obsah ním poskytovanej obsahovej služby, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak; poskytovateľ obsahovej služby podľa § 13 ods. 1 písm. c/ a d/ a ods. 2 zodpovedá za jej obsah len v rozsahu povinností podľa tohto zákona a podľa osobitného predpisu.

108. Podľa § 15 ods. 4 citovaného zákona, poskytovateľ obsahovej služby nezodpovedá ani za obsah uverejneného oznámenia v naliehavom verejnom záujme, obsah komunikátu, ktorého uverejnenie nariadil orgán verejnej moci, obsah komunikátu tretej osoby, ktorého uverejnením sa plní povinnosť uložená zákonom, obsah informácie, ktorú poskytol ústavný činiteľ, rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená orgánom verejnej moci alebo právnická osoba zriadená zákonom, a za obsah uverejnený podľa § 212 a § 213.

109. Podľa § 25 citovaného zákona, vysielateľ, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný a/ zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, b/ zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

110. Podľa § 109 ods. 2 veta prvá citovaného zákona, regulátor vykonáva dohľad nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu, poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a poskytovanie platforiem na zdieľanie obsahu.

111. Podľa § 109 ods. 3 citovaného zákona, poslaním regulátora je a/ presadzovať verejný záujem v oblasti vysielania, retransmisie, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a poskytovania platforiem na zdieľanie obsahu, b/ chrániť slobodu prejavu, právo na informácie a právo na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a c/ vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a poskytovania platforiem na zdieľanie obsahu.

112. Podľa § 134 citovaného zákona, za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom regulátor ukladá tieto sankcie: a/ upozornenie na porušenie zákona, b/ uverejnenie oznamu o porušení zákona, c/ pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, d/ pokutu, e/ zrušenie autorizácie za závažné porušenie povinnosti.

113. Pri celkovom hodnotení nepoctivých zdrojov treba mať na zreteli, že platí domnienka poctivosti zdroja majetkového prospechu, a preto nepoctivosť zdroja musí preukázať ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia na základe ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka.

114. Žalovaná suma 167,04 eur (36 krát 4,64 eur) nepredstavuje na strane žalovaného majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Jeho právny predchodca ju získal od žalobcu, ako platiteľa úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z. v znení účinnom v žalovanom období. Podľa § 4 tohto zákona, predstavovala u neho ako vyberateľa úhrady príjem, ktorý viedol na samostatnom účte. Vyberanie úhrady nie je možné vyhodnotiť tak, že by išlo o činnosť vykonávanú neoprávnene, respektíve v rozpore s dobrými mravmi, t. j. so zásadami spoločenského správania sa, a tým nie je možné vyhodnotiť ani nepoctivosť zdroja prijatého plnenia. Iná by bola situácia, ak by právny predchodca žalovaného získal v žalovanom období sumu 4,64 eur mesačne (celkovo 167,04 eur) od žalobcu bez toho, aby mu zákon ukladal jej vyberanie. Vtedy, by už išlo o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Ak žalobca v posudzovanom období mal námietky (bod 94.) k obsahu programových služieb (tvrdil však, že od roku 2016 programové služby nevyužíval), poskytovaných Rozhlasom a televíziou Slovenska, mal možnosť využiť prostriedky a orgány, ktoré regulovali práve obsah rozhlasového a televízneho vysielania. Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 532/2010 Z.z., rada bola orgánom dohľadu, ktorý dohliadal na dodržiavanie zákona a plnenie úloh, ktoré Rozhlasu a televízii Slovenska

vyplývali aj z osobitných predpisov, prerokúvala a vybavovala jej adresované sťažnosti, ale aj iné podnety na činnosť Rozsahu a televízie Slovenska. Podľa § 5 zák. č. 308/2000 Z.z., Rada pre vysielanie a retransmisiu bola orgánom, do pôsobnosti ktorého tiež patrilo dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona, osobitných predpisov, ukladať sankcie aj vysielateľom, vybavovať sťažnosti na porušenie tohto zákona podľa § 14a. Od 1.8.2022 nadobudol účinnosť zák. č. 264/2022, ktorý upravuje práva a povinnosti poskytovateľa obsahovej služby, ktorým je vysielateľ, postavenie a pôsobnosť Rady pre mediálne služby (ďalej len „regulátor“). Regulátor od uvedeného obdobia, okrem iného, vykonáva dohľad nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co 49/2024 v sčasti podobnej veci), tiež ukladá vysielateľom sankcie.

115. Na strane žalovaného (právny nástupca Rozhlasu a televízie Slovenska) nevznikol majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ani majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

116. Súd ďalej posudzoval, či na strane žalovaného, ako právneho nástupcu Rozhlasu a televízie Slovenska vznikol záväzok zo spôsobenej škody. Záväzky zo spôsobenej škody sú zodpovednostnými záväzkami, ktoré majú z povahy veci sekundárny charakter.

117. Žalobca svoj nárok o zaplatenie 167,04 eur odôvodňoval ustanovením § 424 Občianskeho zákonníka, konaním právneho predchodcu žalovaného, ktoré podľa jeho tvrdenia je v rozpore s dobrými mravmi.

118. Základnými predpokladmi zodpovednosti za úmyselné konanie proti dobrým mravom sú: a/ konanie škodcu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, b/ vznik škody, príčinná súvislosť medzi a/ a b/, d/ zavinenie vo forme úmyslu.

119. Zásada „nikto nesmie zneužívať svoje práva konaním proti dobrým mravom“ platí v prípadoch, keď ide o dovolené, nie protiprávne konanie, avšak v konkrétnych súvislostiach naplňujúce znaky nemravného konania (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 25Cdo 874/2005).

120. V žalovanom období vyberateľom a zároveň príjemcom úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska, bol podľa zák. č. 340/2012 Z.z. právny predchodca žalovaného. Zákon obsahoval definíciu pojmu platiteľ úhrady, stanovil kto je vyberateľom a príjemcom úhrady, definoval účel použitia úhrady, určil sadzbu úhrady. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, platiteľom úhrady bola fyzická osoba, ktorá bola evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti, ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Žalobca bol takouto fyzickou osobou podľa § 3 písm. a/ zák. č. 340/2012 Z.z. (platiteľom úhrady), ktorá si v období mesiacov január 2020 až december 2022 aj splnila túto povinnosť. Právny predchodca žalovaného prijal realizované úhrady.

121. Súd posudzoval otázku, či konanie právneho predchodcu žalovaného napĺňalo znaky nemravného konania.

122. Žalobca tvrdil, že právny predchodca žalovaného v žalovanom období neinformoval pravdivo a objektívne o ochorení Covid-19, a to o počte osôb, ktoré zomreli výlučne na toto ochorenie, o Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, že karanténne opatrenia boli v rozpore s ústavou, že ochranné rúška a respirátory nezabraňujú šíreniu ochorenia Covid-19, o tom, že podľa stanoviska Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 29.9.2020 v právomoci Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky nie je vydávať vyhlášky, že vyhláškami nie je možné obmedziť základné ľudské práva a slobody. Namietal, že právny predchodca žalovaného do predvolebných besied nepozýval niektorých kandidátov do samosprávnych orgánov (bod 94.).

123. Žalobca v konaní neoznačil dôkazy za účelom preukázania, aká bola podľa jednotlivých dátumov v čase od 1.1.2020 do 1.1.2023 skutočná obsahová služba rozhlasového a televízneho vysielania právneho predchodcu žalovaného, určená na príjem verejnosťou a či tento informoval alebo nie tak, ako to žalobca tvrdil, a či do predvolebných besied nepozval niektorých (a konkrétne ktorých) kandidátov do samosprávnych krajov. Regulácia v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania však patrila do kompetencie Rady, Rady pre vysielanie a retransmisiu, neskôr Rady pre mediálne služby.

124. Až v prípade, ak nie je možné identifikovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti, možno sankcionovať dané konanie v súlade s § 424 Občianskeho zákonníka (s. 1516 Veľké komentáre, Števec, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol., Občiansky zákonník I., C. H. BECK, 2. vydanie 2019).

125. Žalobca nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno), že právny predchodca žalovaného mu spôsobil škodu úmyselným konaním proti dobrým mravom. Vyberaním a prijímaním úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska, vykonával svoje právo, nie však spôsobom, ktorý by zámerne poškodzoval žalobcu a viedol k neprimeraným dôsledkom (napríklad vyhrázaním sa, že ak úhradu nezrealizuje podá žalobu (v úmysle zastrašovania) o odpojenie od dodávky elektriny do domácnosti, v dôsledku čoho by mu vznikla škoda, napríklad vo výške nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradných zdrojov elektriny). Ak by si aj právny predchodca žalovaného neplnil povinnosti vysielateľa podľa zák. č. 532/2010 Z.z., zák. č. 308/2000 Z.z. a neskôr zák. č. 264/2022 Z.z., nejedná sa z jeho strany o úmyselné konanie voči žalobcovi (a/ priamy úmysel, kedy škodca vie, že svojím konaním spôsobí škodu a súčasne chce tento následok spôsobiť, b/ nepriamy úmysel, kedy škodca vie, že svojím konaním môže spôsobiť škodu a pre prípad, že ju spôsobí, bol s týmto dôsledkom uzročený) proti dobrým mravom, ktoré by malo za následok vznik škody. Znakom rozhlasového a televízneho vysielania je poskytovanie programových služieb verejnosti, pričom pojem verejnosť je v tejto súvislosti treba chápať, ako individuálne neurčený okruh osôb a verejné poskytovanie programových služieb, ako neadresné poskytovanie programových služieb. Ak by aj právny predchodca žalovaného v rozhlasovom a televíznom vysielaní neinformoval objektívne a pritom úplne, tak v príčinnej súvislosti s týmto konaním nezaplatil žalobca úhradu 167,04 eur, nakoľko túto realizoval ako fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti, ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte. Ak právny predchodca žalovaného porušil v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania svoje povinnosti, nejedná sa o skutkovú podstatu § 424 Občianskeho zákonníka (bod 124.). Sankcionovanie za to, by patrilo do kompetencie iných príslušných orgánov. Zo všetkých v predchádzajúcich častiach odôvodnenia rozhodnutia uvedených dôvodov, súd vzájomnú žalobu o zaplatenie 167,04 eur, ako neopodstatnenú zamietol.

126. Žalobca predmetom konania svojím dispozičným úkonom proti žalovanému ďalej urobil nárok o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur. Vzájomnú žalobu odôvodnil tým, že v období, za ktoré si žalovaný (právny predchodca žalovaného v postavení žalobcu) proti nemu v konaní č. 10C 48/2022 uplatňoval žalovanú sumu 72,68 eur, bol odpojený od dodávky elektriny, a preto nemal povinnosť platiť úhradu. Žalovaný ho neoprávnene obvinil (neopodstatnene uplatnil nárok), nezistil si všetky rozhodujúce skutočnosti, a to či platil zálohové platby za dodávku elektriny. Za protiprávne konanie právneho predchodcu žalovaného, ktorým došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, považuje i to, že v období od marca 2020 do februára 2022 neinformoval pravdivo o pandémii ochorenia Covid-19, účelovo o nej zamlčoval pravdu, neinformoval, že vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky sú v rozpore so zákonom, že používanie ochranných rúšok a respirátorov je neúčinné, aký je skutočný počet zomrelých výlučne na uvedené ochorenie. Ak by si plnil svoje povinnosti, t. j. informoval pravdivo, nebola by na neho podaná obžaloba (za prečin útoku na verejného činiteľa), mohol si pokojne nakupovať v rámci celého územia Slovenskej republiky, nedošlo by k situácii, že by bola privolaná hliadka polície za účelom, aby ho vyviedla z prevádzky. Stalo sa tak na pobočke Slovenskej pošty, a.s., ďalej 365 bank, a.s. (v októbri 2020), v hypermarkete Kaufland, na Okresnom úrade Prievidza. V 365 bank, a.s. mu dňa 2.10.2020 pracovníci odmietli vyplatiť finančné prostriedky, lebo mali falošné informácie právneho predchodcu žalovaného o tom, že je povinnosť používať ochranné rúška alebo respirátory. Bola privolaná hliadka polície, došlo ku konfliktu, čo vyústilo do podania obžaloby vo veci č. k. 1T 32/2021. Ošetrojúci lekár mu dal výpoveď z dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, lebo nepoužil ochranné rúško alebo respirátor.

127. Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu: a/ porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b/ vznik škody, c/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, d/ zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil (ide o zodpovednosť za predpokladané zavinenie).

128. Protiprávny úkon je konanie subjektu, ktoré je v rozpore s právom.

129. Pod pojem škoda možno zahrnúť: a/ majetkovú ujmu, ktorá znamená úbytok na majetkových hodnotách poškodeného, b/ nemajetkovú ujmu, ak je odškodniteľná (ujma, ktorá vznikla zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby).

130. Nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou (protiprávnym konaním škodcu) a vzniknutou škodou. Podmienkou vzniku povinnosti škodcu nahradiť škodu je to, aby škoda bola ním spôsobená.

131. O zavinenie škodcu ide vtedy, keď mu možno pričítať jeho protiprávne konanie.

132. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

133. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

134. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce primerané zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

135. Podľa čl. 1 Civilného sporového poriadku, spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zverená inému orgánu.

136. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

137. Právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je základným právom, a preto sa ho nemožno účinne vzdať. Základné právo na súdnu ochranu sa vymedzuje ako procesné právo.

138. Uplatnenie základného práva na prístup k súdu je subsidiárne. Iba ak má osoba hmotné právo, ktoré môže byť predmetom súdnej ochrany, vznikne osobe oprávnenie prístupu k súdu.

139. Zák. č. 340/2012 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 1.1.2013 (zrušený bol ku dňu 1.7.2023) a v § 14 zrušil zák. č. 68/2008 Z.z.. Z prechodného ustanovenia § 12 ods. 1 a 2 zák. č. 340/2012 Z.z. vyplýva, že platiteľ podľa § 3 písm. a/ (fyzická osoba) a podľa § 3 písm. b/ (právnická osoba) zák. č. 68/2008 Z.z. sa považuje za platiteľa podľa § 3 písm. a/ respektíve § 3 písm. b/ zák. č. 340/2012 Z.z.. Vyberanie a vymáhanie úhrady, ktorú bol platiteľ podľa zák. č. 68/2008 Z.z. povinný zaplatiť do 31.12.2012, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonával od 1.1.2013 podľa § 13 ods. 1, ods. 2 zák. č. 340/2012 Z.z. Rozhlas a televízia Slovenska.

140. Podľa § 131 Civilného sporového poriadku, žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

141. Právny predchodca žalovaného v konaní č. 10C 48/2022 (v postavení žalobcu) si podanou žalobou uplatnil proti žalobcovi (v postavení žalovaného) nárok na zaplatenie úhrady za služby verejnosti poskytované v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania za obdobie 1.1.2010 do 31.12.2011. Vychádzal zo zák. č. 340/2012 Z.z., ale aj zák. č. 176/2004 Z.z. (o nakladaní s majetkom verejnoprávných inštitúcií).

142. Právny predchodca žalovaného (v postavení žalobcu) v konaní č. 10C 48/2022, využil svoje ústavné právo na súdnu ochranu.

143. Na pojednávaní dňa 31.5.2023 žalobca (v postavení žalovaného) uplatnil námietku premlčania.

144. Podľa § 100 ods. 1 veta druhá a tretia Občianskeho zákonníka, na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo priznať.

145. V dôsledku premlčania právo nezaniká, trvá ďalej, ale do značnej miery sa oslabuje zmenšením možnosti jeho úspešného uplatnenia. Dovoľanie sa premlčania pred súdom má za následok, že nárok síce existuje, avšak je oslabený do takej miery, že právo vyplývajúce z tohto nároku nemôže súd veriteľovi priznať.

146. Po dovolaní sa námietky premlčania žalobcom (v postavení žalovaného), právny predchodca žalovaného (v postavení žalobcu) v konaní č. 10C 48/2022, zobral žalobu späť.

147. Právny predchodca žalovaného (v postavení žalobcu) sa zákonom ustanoveným postupom, podanou žalobou v konaní č. 10C 48/2022 domáhal na súde svojho hmotného práva. Využil svoje právo na súdnu ochranu, čo nie je možné vyhodnotiť ako protiprávny úkon, respektíve neoprávnený zásah, ktorý je jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu.

148. Všeobecne platí, že kto využil svoje ústavné právo na súdnu ochranu, nemôže byť za to sankcionovaný. Jedinú sankciu predstavuje komplex sankcií procesných, spočívajúcich napríklad v povinnosti znášať náhradu trov konania, v prípade neúspešného sporu (s. 21 Veľké komentáre, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, C. H. BECK, 2016).

149. Ak by právo právneho predchodcu žalovaného (v postavení žalobcu) v konaní č. 10C 48/2022 nebolo premlčané a žalobca (v postavení žalovaného), by preto neuplatnil námietku premlčania, mohol uplatniť právne inštitúty sporového konania podľa § 149 Civilného sporového poriadku, a to prostriedky procesnej obrany (poprieť skutkové tvrdenia zo žaloby, preukázať, že bol odpojený od dodávky elektriny, že si splnil oznamovaciu povinnosť vo vzťahu k právnenému predchodcovi žalovaného), t. j. procesné úkony strany sporu.

150. Keďže chýba jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon žalovaného (ako právneho nástupcu Rozhlasu a televízie Slovenska), nebolo možné žalobcovi priznať na vyššie uvedenom skutkovom základe nárok na náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, respektíve jej časti. Právny predchodca žalovaného si v konaní č. 10C 48/2022 uplatnil základné právo na prístup k súdu. Využitie ústavného práva na súdnu ochranu, nie je možné vyhodnotiť ani ako úmyselné konanie proti dobrým mravom (§ 424 Občianskeho zákonníka).

151. Príčinná súvislosť je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie a vznik škody sú v logickom slede, a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody je následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii.

152. Dôkazná iniciatíva súdu v civilnom sporovom konaní je obmedzená.

153. Podľa § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou, iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

154. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, kto tvrdí, dokazuje.

155. Žalobca v konaní nepredložil rozsudok Okresného súdu Prievidza z konania č. 1T/32/2021, a ani rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol spod obžaloby oslobodený. Medzi stranami však nebolo sporné, že dňa 2.10.2020 sa dostavil do pobočky 365 bank, a.s., kde odmietol použiť ochranu horných dýchacích ciest s tým, že mu to žiadny zákon neprikazoval, že bola privolaná hliadka polície, došlo ku konfliktu a bola na neho podaná obžaloba za prečin útoku na verejného činiteľa, spod ktorej bol Krajským súdom v Trenčíne oslobodený.

156. Podľa § 1 zák. č. 301/2005 Z.z. (Trestný poriadok), trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené, ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní a výnosy z trestnej činnosti boli odňaté, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

157. Podľa § 2 ods. 15 citovaného zákona, trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje.

158. Prečin útoku na verejného činiteľa je upravený v § 323 zák. č. 300/2005 Z.z. (Trestný zákon), a jeho skutková podstata spočíva v použití násilia v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa.

159. Prokurátor podal na žalobcu obžalobu za prečin útoku na verejného činiteľa, ktorého skutková podstata spočívala v použití násilia v úmysle pôsobiť dňa 2.10.2020 na výkon právomoci verejného činiteľa, spod ktorej bol oslobodený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne. V danom prípade, išlo o úradný postup orgánu verejnej moci. Za škodu (za splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom), ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, ale zodpovedá štát. Žalovaný, ako právny nástupca Rozhlasu a televízie Slovenska, nebol orgánom verejnej moci, ktorý by mal oprávnenie podľa § 2 ods. 15 Trestného poriadku. Preto nie je pasívne legitimovaným subjektom pri uplatnení predmetného nároku, na vyššie uvedenom skutkovom základe. Argument žalobcu, že ak by si právny predchodca žalovaného plnil svoje povinnosti, a to informoval pravdivo neobstojí, lebo dôvodom podania obžaloby, spod ktorej bol neskôr oslobodený, bol prečin útoku na verejného činiteľa. Žalobca netvrdil, že by právny predchodca žalovaného informoval verejnosť, že sa má správať násilne. Skutková podstata podanej obžaloby nebola založená na tom, že žalovaný nepoužil ochranu na prekrytie horných dýchacích ciest.

160. Žalobca tvrdil, že dňa 2.10.2020 boli porušené jeho práva, a to právo na majetok, právo, ktoré vyplýva z čl. 2 ods. 3, čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky.

161. Podľa čl. 20 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok.

162. Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

163. Podľa čl. 13 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, povinnosti možno ukladať a/ zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, b/ medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb alebo c/ nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2. Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom. Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

164. Žalobca vzájomnú žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur odôvodnil ďalej tým, že dňa 2.10.2020 si nemohol na pobočke 365 bank, a.s. vybrať na základe predloženého poštového poukazu svoje finančné prostriedky, nebolo mu to umožnené, keďže nepoužil ochranu na prekrytie horných dýchacích ciest, a že pracovníci banky vychádzali z nepravdivých informácií, vysielaných právnym predchodcom žalovaného.

165. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 2.10.2020 sa žalobca dostavil do pobočky 365 bank, a.s., kde ho pracovníci banky upozornili, že nepoužil ochranu horných dýchacích ciest. Žalobca však nepreukázal (neoznačil za týmto účelom dôkazy), že mu skutočne nevyplatili finančné prostriedky, v akej výške,

z čoho vychádzali, a či z informácií z rozhlasového alebo televízneho vysielania právneho predchodcu žalovaného, a kedy vysielaných a konkrétne s akým obsahom, alebo z informácií nadriadených pracovníkov. Žalobca nepreukázal, že teda Rozhlas a televízia Slovenska v uvedený deň zasiahol do jeho práva vlastníť majetok, že je pôvodcom zásahu, a že zásah je neoprávnený, respektíve, že porušil konkrétnu právnu povinnosť. Žalovaný popieral, že jeho právny predchodca bol škodcom, respektíve pôvodcom zásahu, že by jeho konanie spôsobilo žalobcovi nemajetkovú ujmu.

166. Žalobca vzájomnú žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur odôvodnil aj tým, že ošetrojúci lekár mu dal výpoveď z dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ďalej, že si nemohol pokojne nakupovať v rámci celého územia Slovenskej republiky, bola privolaná hliadka polície, aby ho vyviedla z pobočky Slovenskej pošty, a.s., z hypermarketu Kaufland, z Okresného úradu Prievidza, keďže nepoužil ochranu na prekrytie horných dýchacích ciest, čo bolo v príčinnej súvislosti s nepravdivými informáciami, vysielanými právnym predchodcom žalovaného.

167. Žalobca v konaní nepreukázal (neoznačil za týmto účelom dôkazy), že kedy sa dostavil do pobočky Slovenskej pošty, a.s., na prevádzku hypermarketu Kaufland, na iné obchodné prevádzky na území Slovenskej republiky, na Okresný úrad Prievidza, kde by nepoužil ochranu na prekrytie horných dýchacích ciest, a že preto bola privolaná hliadka polície, že pracovníci prevádzok vychádzali z informácií z rozhlasového alebo televízneho vysielania právneho predchodcu žalovaného, a kedy vysielaných a konkrétne s akým obsahom, alebo z informácií iného vysielateľa, a že teda Rozhlas a televízia Slovenska neoprávnenne zasiahol do jeho práva slobodne sa pohybovať. Tiež nepreukázal, že ošetrojúci lekár mu dal výpoveď z dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, a kedy a z akého konkrétneho dôvodu. Žalovaný popieral, že jeho právny predchodca bol škodcom, respektíve pôvodcom zásahu, že by jeho konanie spôsobilo žalobcovi nemajetkovú ujmu.

168. Žalovaný v konaní nepopieral, že jeho právny predchodca síce informoval o priebehu, vývoji a opatreniach počas pandémie Covid-19, išlo však o sprostredkovanie informácií z oficiálnych verejných zdrojov.

169. Žalobca neoznačil dôkazy za účelom preukázania, aká bola podľa jednotlivých dátumov v žalovanom období skutočná obsahová služba rozhlasového a televízneho vysielania právneho predchodcu žalovaného, určená na príjem verejnosťou, a teda aké informácie vysielal.

170. Žalobca nepreukázal, že žalovaný je pasívne legitimovaným subjektom v konaní, že jeho konanie spôsobilo zásah do jeho osobnostných práv alebo, že by úmyselne konal proti dobrým mravom (a/ priamy úmysel, kedy škodca vie, že svojím konaním spôsobí škodu a súčasne chce tento následok spôsobiť, b/ nepriamy úmysel, kedy škodca vie, že svojím konaním môže spôsobiť škodu a pre prípad, že ju spôsobí, bol s týmto dôsledkom uzročený).

171. Žalobca poukazoval na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 4/2021. Uvedeným nálezom ústavný súd rozhodol, že: 1. Ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g/ a § 48 ods. 4 písm. aa/ zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. 2. Ustanovenie § 12 ods. 2 písm. f/ v časti „alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. n/ v časti „alebo karanténa osoby podozrivej z nákazy“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. u/ v časti „alebo karanténa“ a ustanovenie § 51 ods. 1 písm. d/ v časti „a karanténnym opatreniam“ zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 5 ods. 1 písm. e/ a ods. 2 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel. Obsahom ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g/ zák. č. 355/2007 Z.z. bolo, že počas krízovej situácie (napr. počas prebiehajúcej pandémie nebezpečného ochorenia) je možné nariaďovať aj ďalšie opatrenia, než sú tie explicitne vymenované vo zvyšnej časti zákona. Ústavný súd vyhodnotil toto ustanovenie ako príliš neurčito a nejasne formulované. Za protiústavné označil aj ustanovenie § 48 ods. 4 písm. aa/ zák. č. 355/2007 Z.z., ktoré umožňovalo Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky nariaďovať aj „ďalšie nevyhnutné opatrenia na ochranu verejného zdravia“. Ústavný súd uviedol, že toto ustanovenie v porovnaní s inými časťami zákona, bolo tiež neurčité a slabo vymedzené. V súvislosti

s protiústavnosťou ustanovení § 12 ods. 2 písm. f/, § 48 ods. 4 písm. n/ a u/, a tiež § 51 ods. 1 písm. d/ zák. č. 355/2007 Z.z. konštatoval, že izolácia mimo domova, napríklad v štátnom karanténnom zariadení, je zásahom do osobnej slobody. Pojem „karanténa“ v uvedených ustanoveniach považoval za nejasný a záruky ochrany osobnej slobody za nepostačujúce. Za v nesúlade s ústavou označil iba špecifické časti zák. č. 355/2007 Z.z.. Ústavný súd dal dôraz na ochranu verejného zdravia, čo vyplýva z bodu 62. nálezu, keď uviedol: „že nebezpečné prenosné ochorenia ohrozujú zdravie populácie ako celku. Pri nebezpečných prenosných ochoreniach ide o život a zdravie ohrozujúci stav, ktorý je schopný zanechať vážne trvalé následky na jednotlivcoch, či skupinách ľudí, nekontrolovateľne sa šíriť v populácii. Je v súlade s pozitívnym záväzkom štátu vyplývajúcim z čl. 40 ústavy, chrániť z pozície štátu pred týmto stavom celú spoločnosť. Zdravie a jeho ochrana je na jednej strane vecou každého jednotlivca, na druhej strane však verejné zdravie je vecou spoločnosti, týkajúcou sa každého jej člena. Niet preto pochyb, o potrebe a prospešnosti zákonom upravovať opatrenia a ukladať povinnosti na predchádzanie vzniku a šírenia prenosných ochorení“. V bode 63. uviedol: „že pri posudzovaní povinností ukladaných jednotlivcom z uvedených dôvodov, je preto potrebné vziať do úvahy aj práva iných fyzických osôb, než sú tie, ktorým sú tieto povinnosti ukladané, pretože každý má právo na ochranu zdravia (čl. 40 ústavy), ktorého súčasťou je ochrana pred šírením nákazlivých chorôb“. Ústavný súd neoznačoval za protiústavné opatrenia prijímané Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, a to používanie rúšok, respirátorov. Žalobca poukazoval aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 8/2021. V tomto náleze sa ústavný súd zaoberal súladom časti zák. č. 355/2007 Z.z. a ústavného zákona o bezpečnosti štátu. Konkrétne išlo o návrh generálneho prokurátora na začatie konania o súlade ustanovení § 59b ods. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 a § 631 tohto zákona s ústavou a s ústavným zákonom o bezpečnosti štátu. Ústavný súd návrhu nevyhovел a zamietol ho. Žalobca, tiež poukazoval na odborný posudok prof. MUDr. Vladimíra Oleára, CSc. Z tohto posudku, okrem iného vyplýva, že ochorenie Covid-19 je prenosné respiračné ochorenie, vyvolané vírusom SARS-CoV-2, ktoré sa dominantne šíri vzdušnou cestou. Na základe najnovších vedeckých dôkazov a dostupných klinických údajov, bol tento vírus podľa medzinárodnej klasifikácie zaradený do 3. skupiny biologických faktorov, ktoré sa klasifikujú na základe miery rizika nákazy u ľudí. Na základe uvedeného posudku nie je možné vyvodiť, že opatrenia prijímané Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (používanie rúšok, respirátorov) boli protiústavné. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie, a to vyžiadať z príslušného Mestského súdu Bratislava z konania č. 6T 39/2021 dôkazy, ktoré predložil G. F. K. o tom, že používanie rúšok bolo neúčinné. Súd posudzoval otázku, či konkrétna skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci mohla byť vyžiadaním dôkazov, ktoré predložil G. F. K. v konaní č. 6T 39/2021, v predmetnom súdnom konaní preukázaná, a aby mohol prijať záver na základe hodnotenia dôkazov k pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdených skutočností. Dôkazmi predloženými v konaní č. XX XX/XXXX G. F. K., by v predmetnom súdnom spore nebolo preukázané, že ošetrojúci lekár dal žalobcovi výpoveď z dohody o poskytnutí zdravotnej starostlivosti z dôvodu, že nepoužil ochranu na prekrytie horných dýchacích ciest, ďalej kedy sa dostavil do pobočky Slovenskej pošty, a.s., na prevádzku hypermarketu Kaufland, na iné obchodné prevádzky na území Slovenskej republiky, na Okresný úrad Prievidza, že nepoužil ochranu na prekrytie horných dýchacích ciest, a že preto bola privolaná hliadka polície, že pracovníci prevádzok vychádzali z informácií z rozhlasového alebo televízneho vysielania právneho predchodcu žalovaného, a kedy vysielaných a konkrétne s akým obsahom, alebo z informácií iného vysielateľa, a že teda Rozhlas a televízia Slovenska neoprávnene zasiahol do jeho práva slobodne sa pohybovať. Súd nevyhodnotil ani obsah článku z domény zsi.sk, lebo sa netýka rozhodujúcich skutočností významných pre rozhodnutie vo veci. Žalobca v priebehu konania uviedol, že nenavrhuje pripustiť zmenu žaloby o doplnenie ďalších rozhodujúcich skutočností (bod 32.).

172. S poukazom na zistenia uvedené v predchádzajúcich častiach odôvodnenia rozhodnutia, súd zamietol ako neopodstatnenú aj žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur.

173. Súd považuje za potrebné uviesť, že právo na súdny proces nevyžaduje, aby súd reagoval na každý argument prednesený v civilnom sporovom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci.

174. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

175. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

176. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak trovy mu nevznikli, preto mu súd ich náhradu proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie ďalej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku.